

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้นำผลการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มาเสนอในรูปแบบความเรียงและตาราง ดังนี้

- ตอนที่ 1 ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา การรักษาล้มผัสผู้รับบริการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา การรักษา ไม่ล้มผัสผู้รับบริการ
- ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา การรักษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน กับกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพ นักจิตวิทยาการรักษากับผู้รับบริการเพศตรงข้าม
- ตอนที่ 3 ความรู้สึกและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการล้มผัสของนักจิตวิทยา การรักษา

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอ กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
A	เพศของนักจิตวิทยาการรักษและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ
A ₁	นักจิตวิทยาการรักษหญิงและผู้รับบริการหญิง
A ₂	นักจิตวิทยาการรักษชายและผู้รับบริการชาย
A ₃	นักจิตวิทยาการรักษหญิงและผู้รับบริการชาย
A ₄	นักจิตวิทยาการรักษชายและผู้รับบริการหญิง
A _x	นักจิตวิทยาการรักษากับผู้รับบริการ เพศเดียวกัน
A _y	นักจิตวิทยาการรักษากับผู้รับบริการ เพศตรงข้าม
B	การล้มผัส/ไม่ล้มผัส
B ₁	การล้มผัส

B_2	การไม่ล้มผิด
C	เพศของกลุ่มตัวอย่าง
C_1	กลุ่มตัวอย่าง เพศชาย
C_2	กลุ่มตัวอย่าง เพศหญิง
\bar{X}	ค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความร่วมมือรู้สึก
SD	ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความร่วมมือรู้สึก
SS	ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน
MS	ค่าเฉลี่ยของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน
df	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
F	สัดส่วนระหว่างความแปรปรวน
p	ความน่าจะเป็นในช่วงที่มีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ตอนที่ 1 ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลที่บัณฑิตวิทยาลัย การศึกษาสัมพันธ์ผู้รับบริการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลที่บัณฑิตวิทยาลัย การศึกษาไม่สัมพันธ์ผู้รับบริการ

ในตอนนี้ได้นำเสนอข้อมูลระดับการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างชายและกลุ่มตัวอย่างหญิง ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 8 กลุ่มดูแลที่บัณฑิตวิทยาลัยใดชุดหนึ่งใน 8 ชุด ตารางที่นำเสนอในตอนนี้มีทั้งหมด 6 ตาราง มีรายละเอียดดังนี้

- ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสัมพันธ์ ไม่สัมพันธ์ และเพศของบัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาและผู้รับบริการตามที่ปรากฏใน เทยบัณฑิตวิทยาลัย

เททยบัณฑิตวิทยาลัย	สัมพันธ์ (N = 120)		ไม่สัมพันธ์ (N = 120)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิง (A ₁)	5.55	0.75	3.37	0.54
บัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาชายกับผู้รับบริการชาย (A ₂)	5.70	0.55	3.44	0.62
บัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาหญิงกับผู้รับบริการชาย (A ₃)	4.47	0.57	3.43	0.33
บัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาชายกับผู้รับบริการหญิง (A ₄)	4.21	0.51	3.28	0.52
รวม	4.98	0.88	3.38	0.51

t

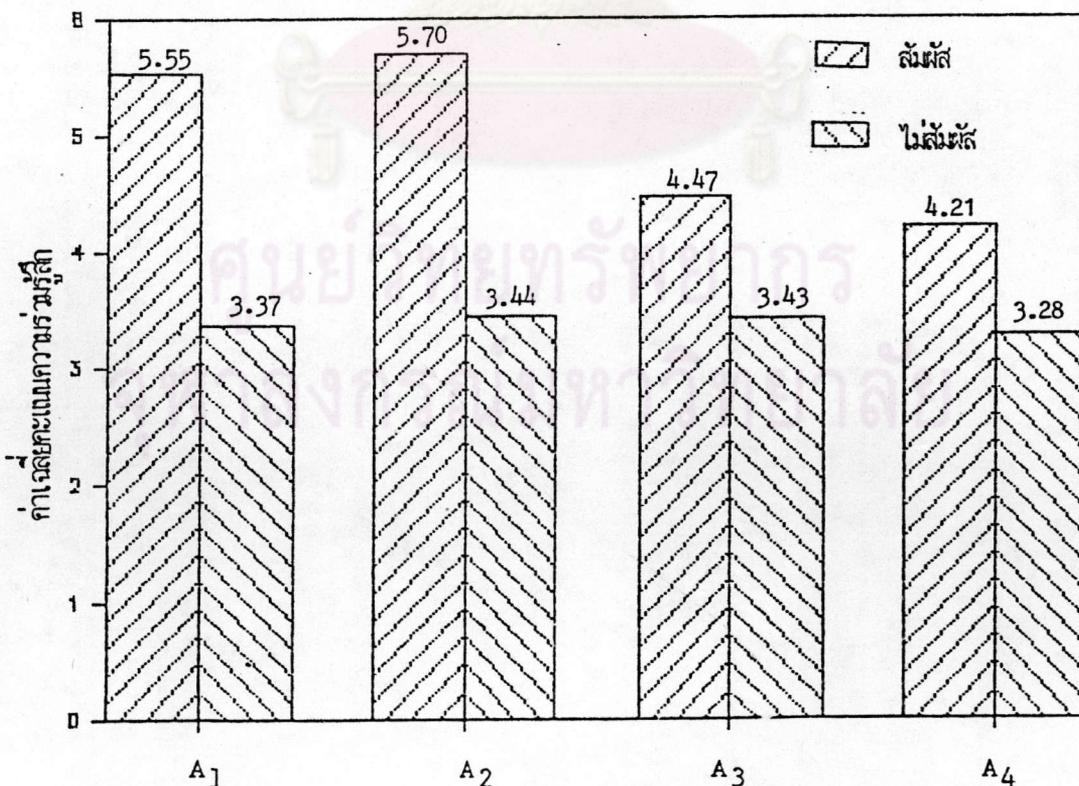
17.24*

* P < .01

จากตารางผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาสัมพันธ์ ผู้รับบริการมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงความร่วมรู้สึกที่นักจิตวิทยาการปรึกษาแสดงต่อผู้รับบริการใน ระดับสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษา ไม่สัมพันธ์ผู้รับบริการทุกกลุ่ม ดังแผนภูมิที่ 1 และเมื่อทดสอบค่า t (17.24) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

นั่นคือ ระดับการรับรู้ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา การปรึกษาสัมพันธ์ผู้รับบริการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษา ไม่สัมพันธ์ ผู้รับบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แผนภูมิที่ 1 กราฟแท่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความร่วมรู้สึก จำแนก ตามการสัมพันธ์/ไม่สัมพันธ์ และเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการ ในเทปบันทึกภาพ

เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ

เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดโดยจำแนกผลการรับรู้ตามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายและ
เป็นหญิง ผลปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความร่วมมือรู้สึกจากการรับรู้
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสัมผัส/ไม่สัมผัส เพศของนักจิตวิทยาการศึกษา
และผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ และเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เทปบันทึกภาพ	สัมผัส (N = 120)				ไม่สัมผัส (N = 120)			
	กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง		กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง	
	(N=60)	(N=60)	(N=60)	(N=60)	(N=60)	(N=60)	(N=60)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
นักจิตวิทยาการศึกษาหญิงกับ ผู้รับบริการหญิง (A ₁)	5.13	0.82	5.97	0.34	3.20	0.51	3.54	0.53
นักจิตวิทยาการศึกษาชายกับ ผู้รับบริการชาย (A ₂)	5.58	0.62	5.81	0.46	3.41	0.46	3.47	0.76
นักจิตวิทยาการศึกษาหญิงกับ ผู้รับบริการชาย (A ₃)	4.58	0.34	4.36	0.20	3.45	0.72	3.41	0.43
นักจิตวิทยาการศึกษาชายกับ ผู้รับบริการหญิง (A ₄)	4.15	0.48	4.26	0.64	3.22	0.54	3.34	0.37
รวม	4.86	0.79	5.10	0.95	3.31	0.40	3.44	0.54

จากตารางปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความร่วมมือที่นักจิตวิทยาการศึกษา
ศึกษาแสดงออกต่อผู้รับบริการของกลุ่มตัวอย่างหญิง ($\bar{X} = 5.10$ และ 3.44) สูงกว่ากลุ่ม
ตัวอย่างชาย ($\bar{X} = 4.86$ และ 3.31) ไม่ว่าจะดูเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัสหรือไม่สัมผัสก็ตาม

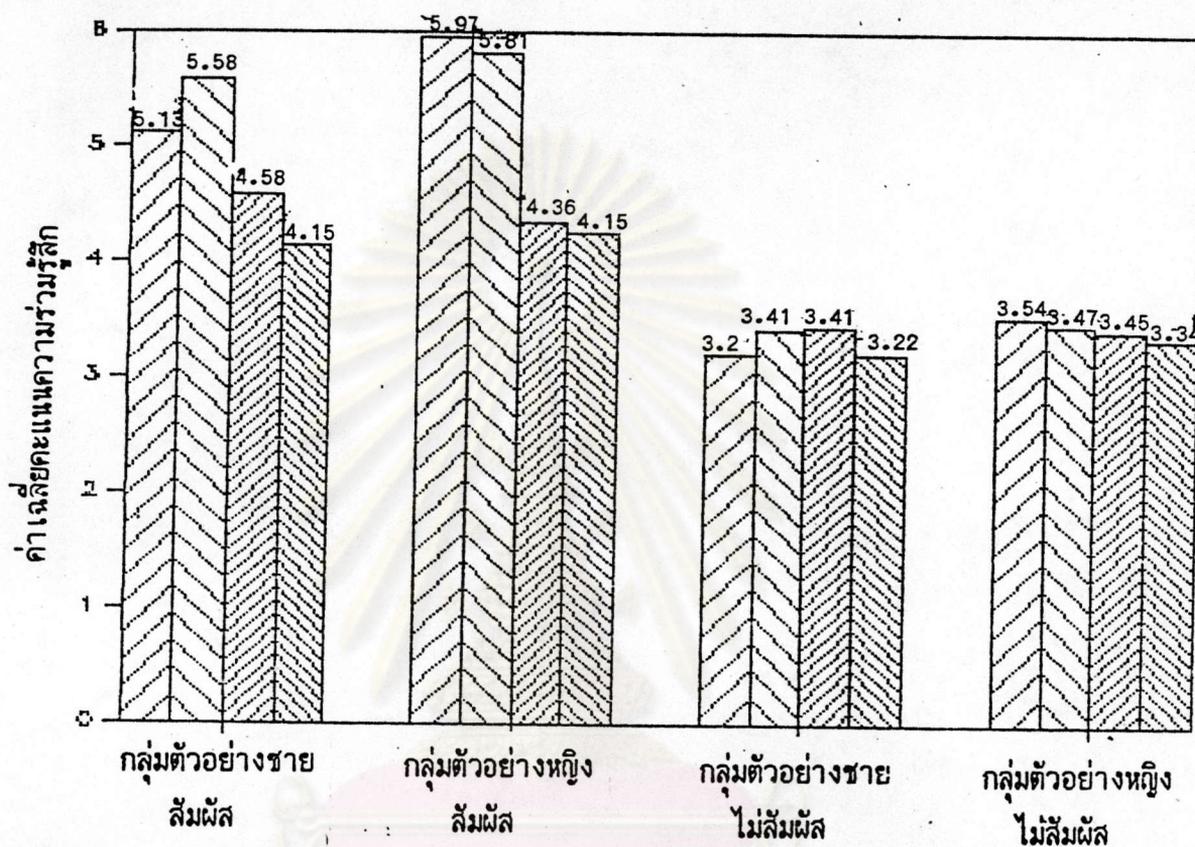
เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพที่มีการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิง ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกปรากฏค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 5.97$) และมีค่าน้อยที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิง ($\bar{X} = 4.26$) ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกปรากฏค่าที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการชาย ($\bar{X} = 5.58$) และมีค่าน้อยที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิง ($\bar{X} = 4.15$)

เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพที่ไม่มีการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างหญิงจะมีค่ามากที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิง ($\bar{X} = 3.54$) และมีค่าน้อยที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิง ($\bar{X} = 3.34$) ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชายจะมีค่ามากที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการชาย ($\bar{X} = 3.45$) และมีค่าน้อยที่สุดในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิง ($\bar{X} = 3.20$)

จากข้อมูลที่ปรากฏทำให้กล่าวได้ว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการรับรู้ถึงความร่วมมือ ดังจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างหญิงรับรู้ถึงความร่วมมือของนักจิตวิทยาการปรึกษาที่สัมพันธ์ผู้รับบริการสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย นอกจากนี้เพศของกลุ่มตัวอย่างยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสัมผัส ดังที่กลุ่มตัวอย่างหญิงที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงสัมพันธ์ผู้รับบริการหญิงเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิงกลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มตัวอย่างชาย ที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายสัมพันธ์ผู้รับบริการชาย มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างชายกลุ่มอื่น ๆ เช่นกัน

เพื่อแสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนความร่วมมือรู้สึกจากการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างชายและกลุ่มตัวอย่างหญิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาเปรียบเทียบด้วยกราฟแท่งดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 กราฟแท่งเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความร่วมรู้สึกจากการรับรู้ของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม การสัมผัส/ไม่สัมผัส เพศของนักจิตวิทยาการศึกษา
และผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ และเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศของกลุ่มตัวอย่างกับ เทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัส

นักจิตวิทยาการศึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิง

นักจิตวิทยาการศึกษาชายกับผู้รับบริการชาย

นักจิตวิทยาการศึกษาหญิงกับผู้รับบริการชาย

นักจิตวิทยาการศึกษาชายกับผู้รับบริการหญิง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทางเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความร่วมมือรู้สึก จำแนกตามเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและเพศของผู้รับบริการ ในเทปบันทึกภาพ (A) การสัมผัส/ไม่สัมผัส (B) และเพศของกลุ่มตัวอย่าง (C)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	28.47	3	9.49	32.78 [*]
B	154.11	1	154.11	532.39 [*]
C	1.93	1	1.93	6.67
AB	22.96	3	7.65	26.44 [*]
BC	0.20	1	0.20	0.70
AC	4.04	3	1.35	4.66 [*]
ABC	0.93	3	0.31	1.07
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	64.84	224	0.29	
ผลรวม	277.48	239	1.16	

* $p < .01$

ตารางที่ 5 แสดงระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ การสัมผัส/ไม่สัมผัส และเพศของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ค่า F ของตัวประกอบที่ 1 (A) คือ เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ ปรากฏว่า เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ ทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
2. ค่า F ของตัวประกอบที่ 2 (B) คือ การสัมผัส/ไม่สัมผัส ปรากฏว่า การสัมผัส/ไม่สัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ค่า F ของตัวประกอบที่ 3 (C) คือ เพศของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างรับรู้ความร่วมมือรู้สึกไม่แตกต่างกัน

4. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ กับการสัมผัส/ไม่สัมผัส (AB) มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพกับการสัมผัส/ไม่สัมผัส ทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกัน

5. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่าง การสัมผัส/ไม่สัมผัส กับเพศของกลุ่มตัวอย่าง (BC) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า การสัมผัส/ไม่สัมผัส กับเพศของกลุ่มตัวอย่างทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกไม่แตกต่างกัน

6. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ กับเพศของกลุ่มตัวอย่าง (AC) มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ กับเพศของกลุ่มตัวอย่างทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกัน

7. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ การสัมผัส/ไม่สัมผัส และเพศของกลุ่มตัวอย่าง (ABC) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ การสัมผัส/ไม่สัมผัส และเพศของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากข้อมูลในตารางที่ 5 ที่ปรากฏว่าเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ ทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงนำผลมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพด้วยวิธีการเปรียบเทียบรายคู่ของเชฟเฟ (Scheffe test) รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความร่วมมือรู้สึกระหว่างคู่แบบเชฟเฟภายหลังการทดสอบความแปรปรวนตามตารางที่ 5

คะแนนเฉลี่ย	\bar{X}_4	\bar{X}_3	\bar{X}_1	\bar{X}_2
	(3.74)	(3.95)	(4.46)	(4.57)
(3.74) \bar{X}_4	-	0.21	0.72 [*]	0.83 [*]
(3.95) \bar{X}_3	-	-	0.51	0.62 [*]
(4.46) \bar{X}_1	-	-	-	0.11
(4.57) \bar{X}_2	-	-	-	-

* $P < .01$

ผลจากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการชายทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิง และเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้เทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิงทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลที่ปรากฏในตารางที่ 5 พบว่า ค่า F ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยา การปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ กับการสัมผัส/ไม่สัมผัส ทำให้ระดับการรับรู้ ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความแปรปรวน ของตัวประกอบย่อย (simple main effects) ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการ ปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ (A) และการสัมผัส/ไม่สัมผัส (B)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	28.47	3	9.49	32.78 [*]
A ที่ B ₁	50.93	3	16.98	47.47 [*]
A ที่ B ₂	0.49	3	0.17	0.63
B	154.11	1	154.11	532.39 [*]
B ที่ A ₁	71.37	1	71.37	168.52 [*]
B ที่ A ₂	76.43	1	76.43	225.40 [*]
B ที่ A ₃	16.30	1	16.30	75.59 [*]
B ที่ A ₄	12.95	1	12.95	49.44 [*]
AB	22.96	3	7.65	26.44 [*]
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	64.84	224	0.29	

^{*} $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยจากตารางที่ 7 ปรากฏผลดังนี้

1. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ ในเทปบันทึกภาพ กับการสัมผัส (AB₁) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เพศของ นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความ

ร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

2. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ กับการไม่สัมผัส (AB_2) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพที่ไม่มีการสัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกไม่แตกต่างกัน

3. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัส/ไม่สัมผัส กับนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพ (BA_1) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกัน

4. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัส/ไม่สัมผัส กับนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพ (BA_2) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกัน

5. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัส/ไม่สัมผัส กับนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพ (BA_3) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกัน

6. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัส/ไม่สัมผัส กับนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพ (BA_4) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากผลที่ปรากฏในตารางที่ 5 ที่พบว่า ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ กับเพศของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อย ผลปรากฏดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ (A) และเพศของกลุ่มตัวอย่าง (C)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	28.47	3	9.49	32.78 [*]
A ที่ C ₁	10.26	3	3.42	3.53 [*]
A ที่ C ₂	22.25	3	7.42	6.58 [*]
C	1.93	1	1.93	6.67 [*]
C ที่ A ₁	5.21	1	5.21	3.33
C ที่ A ₂	0.31	1	0.31	0.18
C ที่ A ₃	0.26	1	0.26	0.52
C ที่ A ₄	0.20	1	0.20	0.42
AC	4.04	3	1.35	4.66 [*]
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	64.84	224	0.29	

^{*} $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยจากตารางที่ 8 ปรากฏผลดังนี้

1. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพกับกลุ่มตัวอย่างชาย (AC₁) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความ

ร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชายแตกต่างกัน

2. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ ในเทปบันทึกภาพกับกลุ่มตัวอย่างหญิง (AC_2) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างหญิงแตกต่างกัน

3. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพ (CA_1) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชาย/หญิง ไม่แตกต่างกัน

4. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพ (CA_2) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชาย/หญิง ไม่แตกต่างกัน

5. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพ (CA_3) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงกับผู้รับบริการชายในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชาย/หญิง ไม่แตกต่างกัน

6. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับนักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพ (CA_4) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาชายกับผู้รับบริการหญิงในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชาย/หญิง ไม่แตกต่างกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการ
 ปรึกษาและผู้รับบริการเพศเดียวกัน กับกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา
 การปรึกษาและผู้รับบริการเพศตรงข้าม

ในตอนนี้ได้นำข้อมูลมาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างชายและกลุ่มตัวอย่างหญิง
 ถึงระดับความร่วมรู้สึกที่นักจิตวิทยาการปรึกษาแสดงออกต่อผู้รับบริการเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม
 ตารางที่นำเสนอในตอนนี้มีทั้งหมด 5 ตาราง มีรายละเอียดดังนี้

- ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบการรับรู้ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพ จำแนก
 ตามการสัมผัส/ไม่สัมผัส และนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน
 และเพศตรงข้ามตามที่ปรากฏในเทปบันทึกภาพ

เทปบันทึกภาพ	สัมผัส			ไม่สัมผัส		
	\bar{X}	S.D.	t	\bar{X}	S.D.	t
นักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการ เพศเดียวกัน (A_x)	5.69	0.65		3.40	0.58	
			12.36*			0.56
นักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการ เพศตรงข้าม (A_y)	4.33	0.55		3.35	0.44	

* $P < .01$

จากตารางข้างต้นแสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง
 ที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัสผู้รับบริการเพศเดียวกันมีค่ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ดู
 เทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัสผู้รับบริการเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 5.69$ และ 4.33)

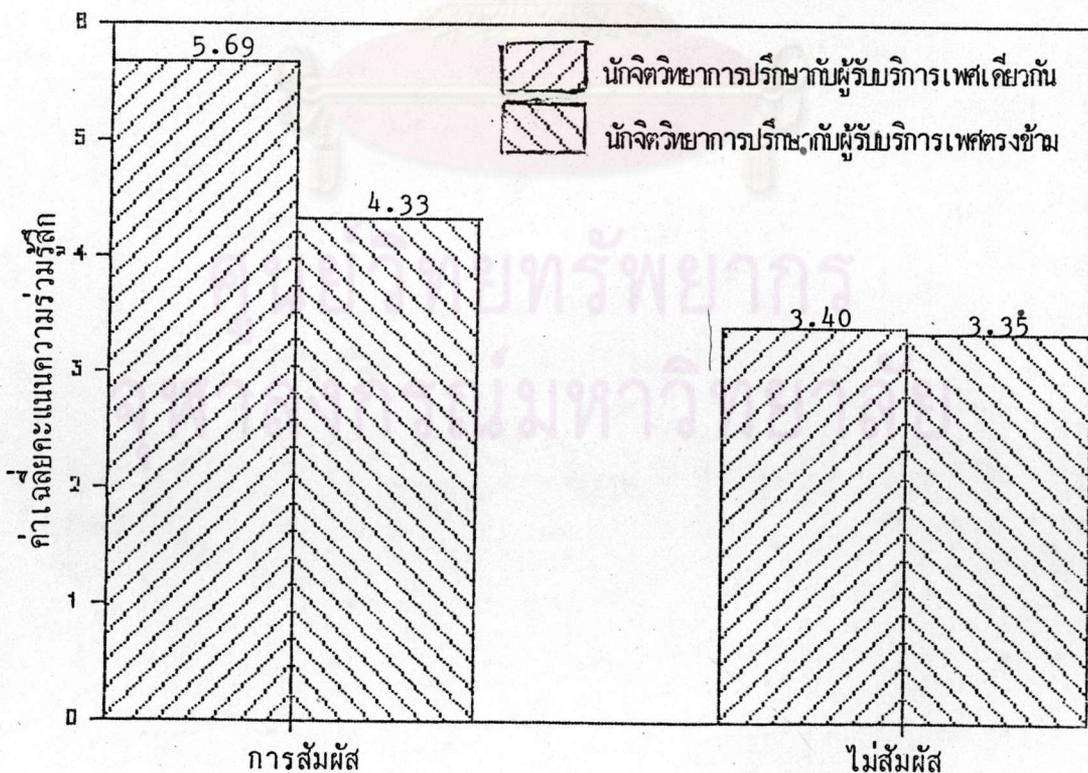

และเมื่อทดสอบค่า t (12.36) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นคือ ระดับการรับรู้ความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา การปรึกษาสัมผัสผู้รับบริการเพศเดียวกัน กับกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกนักจิตวิทยาการปรึกษา สัมผัสผู้รับบริการเพศตรงข้ามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาไม่สัมผัสผู้รับบริการ ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยา การปรึกษาและผู้รับบริการเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม ดังที่ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และ 3.35 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบค่า t เท่ากับ 0.56 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แผนภูมิที่ 3 กราฟแท่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความร่วมมือ จำแนกตาม การสัมผัส/ไม่สัมผัส และนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการในเทปบันทึกภาพ เพศเดียวกัน/เพศตรงข้าม

ตารางที่ 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความร่วมมือรู้สึกจากการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การสัมผัส/ไม่สัมผัส นักจิตวิทยาการปรึกษากับ ผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้าม และ เพศของกลุ่มตัวอย่าง

เทปบันทึกภาพ	สัมผัส				ไม่สัมผัส				
	กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง		กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ									
เพศเดียวกัน (A_x)	5.36	0.75	5.89	0.41	3.30	0.49	3.50	0.65	
นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ									
เพศตรงข้าม (A_y)	4.37	0.47	4.31	0.63	3.31	0.48	3.37	0.40	

จากตารางปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างหญิง ที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาแสดงออกต่อผู้รับบริการมีค่ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย เมื่อ ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกันทั้งที่มีการสัมผัส ($\bar{X} = 5.89$ และ 5.36) และ ไม่สัมผัส ($\bar{X} = 3.50$ และ 3.30)

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัสจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างหญิงจะมีค่ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างชายเมื่อดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน แต่ในกลุ่มที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างชายกลับมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิงเล็กน้อย ($\bar{X} = 4.37$ และ 4.31)

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่ดูเทปบันทึกภาพที่ไม่มีการสัมผัสจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างหญิงจะมีค่ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างชายไม่ว่าจะดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทางเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การรับรู้ความร่วมมือรู้สึก จำแนกตามนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการใน เทปบันทึกภาพเพศเดียวกัน/เพศตรงข้าม (A) การสัมผัส/ไม่สัมผัส (B) และเพศของกลุ่มตัวอย่าง (C)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	26.83	1	26.83	90.44 [*]
B	154.11	1	154.11	519.53 [*]
C	1.93	1	1.93	6.50
AB	22.82	1	22.82	76.92 [*]
BC	0.20	1	0.20	0.68
AC	2.09	1	2.09	7.05 [*]
ABC	0.68	1	0.68	2.30
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	68.82	232	0.29	
ผลรวม	277.48	239	1.16	

^{*} $p < .01$

ตารางที่ 11 แสดงระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มที่ดู เทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้าม การสัมผัส และ ไม่สัมผัส และเพศของกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏดังนี้

1. ค่า F ของตัวประกอบที่ 1 (A) คือ นักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการเพศ เดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ ปรากฏว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการเพศ เดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ ทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญ

2. ค่า F ของตัวประกอบที่ 2 (B) คือ การสัมผัส/ไม่สัมผัส ปรากฏว่า การสัมผัส/ไม่สัมผัสที่นักจิตวิทยาการศึกษามีต่อผู้รับบริการทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ค่า F ของตัวประกอบที่ 3 (C) คือ เพศของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างทำให้ระดับการรับรู้ถึงความรู้สึกที่นักจิตวิทยาการปรึกษาแสดงออกต่อผู้รับบริการ ไม่แตกต่างกัน

4. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ กับการสัมผัส/ไม่สัมผัส (AB) มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ กับการสัมผัส/ไม่สัมผัส ทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อยผลปรากฏดังตารางที่ 10

5. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่าง การสัมผัส/ไม่สัมผัสกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง (BC) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า การสัมผัส/ไม่สัมผัสกับเพศของกลุ่มตัวอย่างทำให้ระดับการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงความรู้สึกไม่แตกต่างกัน

6. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่าง นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ กับเพศของกลุ่มตัวอย่าง (AC) มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ กับเพศของกลุ่มตัวอย่างทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนย่อย ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 11

7. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่าง นักจิตวิทยาการปรึกษาและผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ การสัมผัส/ไม่สัมผัส และเพศของกลุ่มตัวอย่าง (ABC) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ การสัมผัส/ไม่สัมผัส และเพศของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ (A) และการสัมผัสและไม่สัมผัส (B)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	26.83	1	26.83	90.44 [*]
A ที่ B ₁	49.56	1	49.56	136.46 [*]
A ที่ B ₂	0.08	1	0.08	0.31
B	154.11	1	154.11	519.53 [*]
B ที่ A _x	147.76	1	147.76	390.69 [*]
B ที่ A _y	29.17	1	29.17	118.28 [*]
AB	22.82	1	22.82	76.92 [*]
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	68.82	232	0.29	

^{*} $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยจากตารางที่ 12 ปรากฏผลดังนี้

1. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพกับการสัมผัส (AB₁) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

2. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพกับการไม่สัมผัส (AB₂) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพที่ไม่มีการสัมผัสทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน

3. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัส/ไม่สัมผัส กับนักจิตวิทยาการปรึกษา และผู้รับบริการเพศเดียวกันในเทปบันทึกภาพ (BA_{\times}) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกันในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัส ทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

4. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัส/ไม่สัมผัส กับนักจิตวิทยาการปรึกษา และผู้รับบริการเพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ (BA_{γ}) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพที่มีการสัมผัส/ไม่สัมผัส ทำให้ระดับการรับรู้ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ (A) และเพศของกลุ่มตัวอย่าง (C)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	26.83	1	26.83	90.44 [*]
A ที่ C ₁	6.97	1	6.97	7.12 [*]
A ที่ C ₂	24.95	1	21.95	19.75 [*]
C	1.93	1	1.93	6.50 [*]
C ที่ A _x	4.02	1	4.02	2.52
C ที่ A _y	0.01	1	0.01	0.03
AC	2.09	1	2.09	7.05 [*]
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	68.82	232	0.29	

^{*} $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนย่อยจากตารางที่ 13 ปรากฏผลดังนี้

- ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการเพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพกับกลุ่มตัวอย่างชาย (AC₁) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ เพศเดียวกัน/ เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชายแตกต่างกัน
- ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ เพศเดียวกัน/เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพกับกลุ่มตัวอย่างหญิง (AC₂) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักจิตวิทยาการปรึกษากับผู้รับบริการ เพศเดียวกัน/ เพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพทำให้ระดับการรับรู้ความร่วมมือรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างหญิงแตกต่างกัน

3. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่าง กับนักจิตวิทยาการปรึกษา และผู้รับบริการเพศเดียวกันในเทปบันทึกภาพ (CA_x) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ระดับการรับรู้ ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชายและกลุ่มตัวอย่างหญิงที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษา กับผู้รับบริการเพศเดียวกันไม่แตกต่างกัน

4. ค่า F ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่าง กับนักจิตวิทยาการปรึกษา และผู้รับบริการเพศตรงข้ามในเทปบันทึกภาพ (CA_y) ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ระดับการรับรู้ ความร่วมรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างชายและกลุ่มตัวอย่างหญิงที่ดูเทปบันทึกภาพนักจิตวิทยาการปรึกษา กับผู้รับบริการเพศตรงข้ามไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความรู้สึกและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องการสัมผัสของนักจิตวิทยา
การปรึกษา

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่า ถ้ามีปัญหาและต้องการปรึกษากับนักจิตวิทยา
การปรึกษา กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจที่จะปรึกษากับนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใด ผลปรากฏว่า
โดยรวม กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.41) ระบุว่า ขอคำปรึกษาจาก
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดก็ได้ ในขณะที่นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศหญิง และนักจิตวิทยา
การปรึกษาเพศชายคือ ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างจะขอคำปรึกษารองลงมา ตามลำดับ

แต่เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างชายและกลุ่มตัวอย่างหญิงพบว่า
กลุ่มตัวอย่างหญิงมีแนวโน้มจะขอคำปรึกษาจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศหญิง (ร้อยละ
57.5) มากกว่า ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายขอคำปรึกษาจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใด
ก็ได้ (ร้อยละ 50.84) ดังตารางที่ 14 นั้นแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงคำนึงและประสงค์
ที่จะขอความช่วยเหลือจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศเดียวกับตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย

ตารางที่ 14 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อคำถามที่ว่า
"ถ้าท่านมีปัญหาต้องการปรึกษากับนักจิตวิทยาการปรึกษา ท่านพึงพอใจที่จะ
ปรึกษากับนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใด"

ความรู้สึกและความคิดเห็น	กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศหญิง	16	13.33	69	57.5	85	35.42
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศชาย	43	35.83	3	2.5	46	19.17
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดก็ได้	61	50.84	48	40.0	109	45.41
รวม	120	100	120	100	240	100

จากการสอบถามความรู้สึกว่า ในการให้การปรึกษา ถ้ากลุ่มตัวอย่างได้รับการสัมผัสจากนักจิตวิทยาการปรึกษา จะมีความรู้สึกอย่างไร คำถามนี้เป็นคำถามปลายเปิด ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ผลปรากฏว่า โดยส่วนรวมผู้ตอบรู้สึกอบอุ่น เมื่อได้รับการสัมผัส (ร้อยละ 43.75) รองลงมาคือ รู้สึกมีคนเข้าใจ มีคนห่วงใย มีคนเห็นความสำคัญ (ร้อยละ 28.33) รู้สึกเป็นกันเอง ทำให้สบายใจ (ร้อยละ 25.83) กล้าที่จะพูด กล้าที่จะเล่าความรู้สึก (ร้อยละ 21.67) รู้สึกว่านักจิตวิทยาการปรึกษาร่วมที่จะช่วยเหลือ (ร้อยละ 12.92) รู้สึกเฉย ๆ (ร้อยละ 7.08) รู้สึกมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 6.25) ตามลำดับ รายละเอียดเรียงดังตารางที่ 15

จากการพิจารณาในกลุ่มผู้ตอบชายและหญิงพบว่า การสัมผัสมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ (ร้อยละ 10.83) เช่น เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษา ท่าทางของนักจิตวิทยาการปรึกษา สถานการณ์ เวลาและลักษณะการสัมผัส ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เพศของนักจิตวิทยาการปรึกษา กลุ่มตัวอย่างหญิงได้แสดงความคิดเห็นว่า ถ้านักจิตวิทยาการปรึกษาหญิง เป็นผู้สัมผัสจะเกิดความรู้สึกอบอุ่น แต่ถ้าผู้สัมผัสเป็นชายจะไม่ชอบ และรู้สึกว่าถูกลวนลาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างชายได้แสดงความคิดเห็นว่า รู้สึกตื่นเต้นถ้าผู้สัมผัสเป็นนักจิตวิทยาการปรึกษาหญิง และถ้านักจิตวิทยาการปรึกษาหญิงอายุมากกว่าก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าอายุเท่า ๆ กันอาจทำให้ตีความการสัมผัสผิดไปได้
2. ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างหญิงแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าปัญหาที่กำลังประสบทำให้ควบคุมตนเองไม่ได้ ร้องไห้ และนักจิตวิทยาสัมผัสจะรู้สึกอบอุ่นมาก แต่ถ้าสถานการณ์ไม่จำเป็นต้องมีการสัมผัสจะเกิดความรู้สึกที่ขัดแย้ง ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าอยู่ในภาวะเสียใจ การสัมผัสช่วยให้รู้สึกอบอุ่น แต่ถ้าอยู่เฉย ๆ แล้วได้รับการสัมผัสจะรู้สึกถูกบีบคั้น
3. ขึ้นอยู่กับเวลาและลักษณะของการสัมผัส กลุ่มตัวอย่างหญิงแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าสัมผัสมากเกินไปก็เกิดความตื้อตึงใจ กลุ่มตัวอย่างชาย แสดงความคิดเห็นว่า รู้สึกดีถ้าสัมผัสไม่มาก เช่น แคตบไหล่ จับมือ
4. ขึ้นอยู่กับท่าทางของนักจิตวิทยาการปรึกษา กลุ่มตัวอย่างหญิงแสดงความคิดเห็นว่า ดูก่อนว่านักจิตวิทยาไว้ใจได้แค่ไหน และกลุ่มตัวอย่างชายแสดงความคิดเห็นว่า นักจิตวิทยาต้องน่าเชื่อถือ

ตารางที่ 15 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อคำถามที่ว่า
"ในการให้การศึกษา ด้านจิตวิทยาการปรึกษาสัมพัทธ์ท่าน ท่านมีความรู้สึก
อย่างไร"

ความรู้สึกและความคิดเห็น	กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง		รวม	
	(N = 120)		(N = 120)		(N = 240)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อบอุ่นใจ	41	34.17	64	53.33	105	43.75
รู้สึกมีคนเข้าใจ มีคนห่วงใย						
มีคนเห็นความสำคัญ	20	16.67	48	40.00	68	28.33
เป็นกันเองทำให้สบายใจ	37	30.83	25	20.83	62	25.83
กล้าพูดปัญหา กล้าเล่าความรู้สึก	21	17.50	31	25.83	52	21.67
นักจิตวิทยาพร้อมที่จะช่วยเหลือ	13	10.83	18	15.00	31	12.92
มีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น	5	4.17	10	8.33	15	6.25
รู้สึกแปลกใจ ตื่นเต้น ไม่พอใจ	4	3.33	11	9.17	15	6.25
รู้สึกเฉย ๆ	14	11.67	3	2.50	17	7.08
อื่น ๆ	11	9.17	15	12.50	26	10.83

หมายเหตุ คำถามเป็นคำถามปลายเปิดจึงสามารถแสดงความคิดเห็นได้มากกว่า 1 คำตอบ
คิดร้อยละจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

จากการสอบถามว่า ถ้านักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัสในระหว่างการให้การปรึกษา นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกสบายใจเมื่อได้รับการสัมผัส ผลปรากฏว่า โดยส่วนรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกอึดอัดใจถ้าได้รับการสัมผัสจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศหญิง (ร้อยละ 46.67) รองลงมาจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดก็ได้ (ร้อยละ 61.25) และจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศชายเป็นอันดับสุดท้าย (ร้อยละ 22.08)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มตัวอย่างชายและหญิงพบว่า กลุ่มตัวอย่างหญิงเป็นกลุ่มที่พึงพอใจและสบายใจถ้านักจิตวิทยาการปรึกษาเพศหญิงสัมผัสตนมากกว่านักจิตวิทยาการปรึกษาเพศอื่น ๆ ถึงร้อยละ 84.17 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายไม่สนใจถึงการสัมผัสจากนักจิตวิทยาการปรึกษาเพศเดียวกับตนเองมากนัก ดังจะเห็นว่า จำนวนผู้ตอบว่าสบายใจถ้านักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดก็ได้สัมผัสตนมีสูงเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 48.33)

ตารางที่ 16 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อคำถามที่ว่า "ถ้านักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัสท่านในระหว่างการให้การปรึกษา นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดที่ท่านจะรู้สึกสบายใจเมื่อได้รับการสัมผัส"

ความรู้สึกและความคิดเห็น	กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศหญิง	11	9.17	101	84.17	112	46.67
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศชาย	51	42.53	2	1.67	56	22.08
นักจิตวิทยาการปรึกษาเพศใดก็ได้	58	48.33	17	14.16	75	61.25
รวม	120	100	120	100	240	100

จากการสอบถามความรู้สึกว่า ส่วนใดของร่างกายที่กลุ่มตัวอย่างยินดีหรือสบายใจที่จะให้นักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัส ซึ่งคำถามนี้ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ผลปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบกลุ่มผู้ตอบชายและหญิงพบว่า ผู้ตอบหญิงยินดีให้นักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัส มือ ไหล่ ข้อมือ และแขน ตามลำดับ ขณะที่ผู้ตอบชายยินดีให้สัมผัสไหล่ มือ ข้อมือ และแขน ตามลำดับ ในขณะที่เขาเป็นส่วนที่ผู้ตอบประสงค์จะให้สัมผัสน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.08) และผู้ที่ยอมให้สัมผัสส่วนนี้เป็นชายมากกว่าหญิง

สำหรับส่วนอื่น ๆ นอกเหนือจากข้างต้นที่ผู้ตอบยินดีให้สัมผัสได้แก่ ศรีษะ และเข้า ซึ่งจำนวนผู้ตอบที่ยินยอมให้สัมผัสศรีษะมีสูงทั้งในผู้ตอบหญิงและชาย (ร้อยละ 20.00 และ 12.50) ในขณะที่ผู้ตอบว่าสัมผัสส่วนใดก็ได้มีร้อยละ 4.17 และเป็นผู้ตอบชายทั้งหมด

ตารางที่ 17 ส่วนของร่างกายที่ยินดีให้นักจิตวิทยาการปรึกษาสัมผัส

ส่วนของร่างกายที่ยินดีให้สัมผัส	กลุ่มตัวอย่างชาย		กลุ่มตัวอย่างหญิง	
	(N = 120)		(N = 120)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไหล่	70	58.33	60	50.00
มือ	64	53.33	68	56.67
ข้อมือและแขน	35	29.17	37	30.83
หลัง	27	22.50	12	10.00
ขา	4	3.33	1	0.83
ส่วนอื่น ๆ (ระบุ)				
ศรีษะ	15	12.50	24	20.00
เข้า	3	2.50	-	-
ส่วนไหนก็ได้	10	8.33	-	-

หมายเหตุ คำตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

คิดร้อยละจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม